

**УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ
СА ПРИВРЕМЕНИМ СЕДИШТЕМ У
КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ**

**КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ
УНИВЕРЗИТЕТА У ПРИШТИНИ**

Косовска Митровица, новембар 2016. године

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ

Број: 16-2/404

Датум: 28-12-2016

Косовска Митровица

На основу члана 11. став 1. тач. 1 и 13. Закона о високом образовању Р. Србије („Службени гласник РС“, бр. 76/05, 100/07, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15, 68/15 и 87/16), члана 138. и члана 64. став 18. Статута Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици и Основа за Кодекс о академском интегритету на високошколским установама Националног савета за високо образовање, Сенат Универзитета у Приштини, на седници одржаној ??? децембра 2016. године, доноси

КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ПРИШТИНИ

I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Кодекс о академском интегритету Универзитета у Приштини (у даљем тексту: Кодекс) доноси се у циљу очувања достојанства професије, унапређивања моралних вредности, заштите вредности знања и подизања свести о одговорности свих чланова академске заједнице Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици (у даљем тексту: Универзитет).

Високошколске јединице са статусом правног лица (у даљем тексту: факултети) у саставу Универзитета морају донети своје опште акте којима регулишу академски интегритет, а у складу са овим кодексом.

Члан 2.

Кодекс је урађен у складу с Основама за Кодекс о академском интегритету на високошколским установама у Републици Србији које је донео Национални савет за високо образовање. Примењује се у професионалном и јавном деловању свих чланова академске заједнице Универзитета: наставног и научног особља, студената, ваннаставног особља, као и лица која нису чланови универзитетске академске заједнице, а учествују у раду Универзитета (у даљем тексту: универзитетска академска заједница)

Органи и тела Универзитета дужни су, у оквиру својих надлежности, да се старају о остваривању и унапређивању етичких стандарда на Универзитету, у складу са Кодексом и да обезбеде услове неопходне за упознавање чланова универзитетске академске заједнице са свим прописима који се тичу њихових права и обавеза.

Члан 3.

Поступци прописани Кодексом не представљају замену за грађанске, кривичне, управне, дисциплинске и друге поступке који су уређени законима и општим актима Универзитета и факултета.

II

ЕТИЧКА НАЧЕЛА

Члан 4.

Академска честитост члана универзитетске академске заједнице заснива се на самосталности у академском и научном раду, односно спровођењу оригиналних научних истраживања, представљању властитих резултата, уз способност реалног сагледавања себе самог, сопственог знања, као и на строгом поштовању ауторских права других.

Члан 5.

Водећи рачуна о општем добру, чланови универзитетске академске заједнице дужни су да чувају интегритет система високог образовања и Универзитета и да раде савесно, марљиво, одговорно и посвећено, према свом најбољем знању.

Члан 6.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да негују односе сарадње који су засновани на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о интересима академске заједнице као целине.

Члан 7.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да своје обавезе према студентима, колегама и запосленима на Универзитету, као и колегама у другим установама у оквиру академске заједнице извршавају одговорно, савесно и професионално, држећи се начела објективности, непристрасности и међусобног уважавања.

Члан 8.

Недозвољен је сваки облик дискриминације на Универзитету. Стручност, способност и професионалне заслуге, као и резултати у обављању одређене врсте делатности, послова и задатака, једини су релевантни критеријуми вредновања и напредовања чланова универзитетске академске заједнице.

Члан 9.

Забрањена је свака врста узнемиривања међу члановима универзитетске академске заједнице, а посебно када се темељи на злоупотреби положаја институционалне или хијерархијске надређености.

Члан 10.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да се држе начела непристрасности и не смеју да допусте да ставови или мишљења о појединцима, друштвеним групама и делатностима који нису утемељени на искуству или рационалним аргументима, већ су донети унапред и засновани су на неоправданим генерализацијама, утичу на њихову објективност у академским, истраживачким, стручним, административним, пословним и управљачким делатностима.

Члан 11.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да се брину о интересима Универзитета у духу развоја академских слобода, а посебно у погледу аргументоване расправе, критике, толеранције и одговорног трагања за оптималним решењима.

III

ЕТИЧКЕ НОРМЕ

Члан 12.

Универзитет и факултети су дужни да у току трајања студија, а посебно на почетку прве године свих нивоа студија које организују, упознају студенте са правилима академске честитости, правилима за навођење идеја и радова других аутора, односно правилима цитирања и препричавања.

Наставници су дужни да:

1. поштују образовне циљеве, стратегије и стандарде Универзитета;
2. обезбеде репрезентативност, релевантност, тачност, и прецизност садржаја предмета и примерену позицију предмета унутар студијског програма;
3. теже постизању и преношењу квалитетних научних сазнања из своје научне области и предмета који се изводе на студијама;
4. понуде свим студентима начелно исте могућности за стицање знања;
5. вреднују рад студената отворено, праведно, објективно и благовремено;
6. савесно провере сваки писани рад студента и да обрате посебну пажњу на то да ли тај рад садржи неки од облика неакадемског понашања из чл. 16 и 17. овог кодекса;
7. обезбеде транспарентност и јавност испита и објективност оцењивања.

Члан 13.

Члановима универзитетске академске заједнице није дозвољено да користе, подстичу, помажу или толеришу употребу недозвољених средстава за испуњавање предиспитних обавеза и полагање испита.

Члан 14.

Члановима универзитетске академске заједнице није дозвољено да приступање испитима условљавају захтевима који нису садржани у елементима студијског програма, а посебно да намећу услове који њима доносе приватну материјалну и другу корист.

Члан 15.

Члановима универзитетске академске заједнице није дозвољено истраживање које може да проузрокује физичко, психичко или правно угрожавање учесника истраживања, стварање недопустивог ризика од угрожавања, као ни подржавање, подстицање или прикривање таквог истраживања које спроводе други чланови академске заједнице.

У научним истраживањима у којима учествују људи, поштује се принцип добровољности њиховог учешћа.

Истраживачи су у обавези да штите приватност и анонимност учесника, као и поверљивост података.

Ако у активностима из става 2. овог члана учествују деца и малолетна лица, мора да буде обезбеђено поштовање њихових права у складу са правним и етичким стандардима. За учешће деце узраста до 14 година писмени или усмени пристанак за учешће у истраживању дају родитељи или старатељи, а деца старија од 14 година могу сама дати писмени или усмени пристанак.

Са животињама које се користе у експерименталне сврхе поступа се у складу са правним, етичким и стручним стандардима.

Члан 16.

Чланови универзитетске академске заједнице гарантују изворност радова које објављују, као и тачност у приказивању и навођењу информација о пореклу идеја и навода којима су се у раду користили.

Члан 17.

У научноистраживачком и стручном раду није дозвољено:

1. плагирање;
2. лажно ауторство;
3. измишљање и кривотворење резултата и
4. аутоплагирање.

Ове забране се односе на све писане радове наставног и научног особља и студената (семинарски рад, дипломски или завршни рад, мастер рад, специјалистички рад, магистарски рад, докторска дисертација, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.).

Одговорност за кршење ових забрана сноси и припадници универзитетске академске заједнице у случају несавесног и неодговорног приказивања, односно занемаривања чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду (у рефератима за оцену докторске дисертације, приликом избора у звање наставника или сарадника и сл.). Посебну одговорност има ментор при изради докторске дисертације, односно наставник који води студента код израде других облика писаних радова.

Члан 18.

Плагирање је представљање туђих идеја или туђег рада, у целини или деловима, без навођења изворног ауторства или изворника, односно противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата и њихово приказивање као својих, а нарочито:

– дословно преузимање, као и копирање из електронских, штампаних или рукописних извора текста другог аутора, односно текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица, са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости, без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетог дела;

– препричавање или сажимање текста другог аутора, као и текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица, из електронских, штампаних или рукописних извора, са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости, без одговарајућег навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања препричаног дела. Успутно навођење изворног аутора није довољно: аутор је дужан да обезбеди да се не створи погрешан утисак да су парафразирани реченице његова идеја;

– непрецизно цитирање, које не следи правила цитирања прихваћена у датој научној, односно стручној области;

– представљање идеја других аутора као својих, без одговарајућег навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет.

Члан 19.

Лажно ауторство је навођење као аутора лица које није учествовало у изради рада. Чланови универзитетке академске заједнице дужни су да као ауторе наводе све и само оне учеснике у процесу настајања научног, односно стручног рада који су интелектуално допринели раду. Није дозвољен ни дослух између лица укључених у израду рада, који се показује у недозвољеној сарадњи између студената, пропусти да се наведе примљена помоћ или пропусти да се прецизно поштују правила о групном раду на пројектима.

Члан 20.

Измишљање и кривотворење резултата је деловање којим се манипулише предметом, опремом или процесом истраживања, са циљем да резултати научног истраживања буду намерно подешени или тенденциозно протумачени. Посебан облик измишљања и кривотворења резултата је несавесно и неодговорно приказивање чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду.

Члан 21.

Аутоплагирање је поновно објављивање, у деловима или у целости, свог раније објављеног или за другу сврху искоришћеног рада као новог и оригиналног, а да није изричито наведено да је у питању већ објављен или за другу сврху искоришћен рад.

Члан 22.

Недозвољено је измишљање или преправљање препорука и лажно представљање академских достигнућа.

Члан 23.

Чланови универзитетске академске заједнице не смеју да траже нити да примају, за себе или за друга лица, поклоне или услуге, уколико постоји оправдана претпоставка да ће тиме бити извршен утицај на њихову објективност или испуњавање професионалних обавеза.

Члан 24.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да утичу на сузбијање сваког покушаја корупције на Универзитету и да пријаве сваки такав случај, у складу са законом.

Члан 25.

Неосновано пријављивање за плагијат, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, нетачност препорука или корупцију представља понашање којим се крши Кодекс.

Члан 26.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да своје професионалне обавезе и академске дужности обављају у складу са законом и непристрасно. Они не смеју да користе свој положај за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице, нити да делују против интереса високог образовања у целини.

Члан 27.

При обављању својих професионалних обавеза и академских дужности чланови универзитетске академске заједнице дужни су да избегавају стварање односа зависности према лицима која би могла да утичу на њихову непристрасност, а у случају да такав однос већ постоји дужни су да га отклоне.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да избегавају ситуације које могу за последицу да имају кршење објективности и непристрасности, посебно између чланова заједнице који су у узајамном хијерархијском односу, односно који укључују оцењивање туђег рада и достигнућа, или одлучивање о статусу лица која су хијерархијски подређена, њиховом професионалном напредовању, погодностима, награђивању или кажњавању.

Члан 28.

Чланови универзитетске академске заједнице не могу обављати ни један ван академски посао или делатност који су у супротности са њиховим професионалним обавезама на Универзитету или утичу на њихов интегритет и објективност у вршењу академских дужности.

Члан 29.

Чланови универзитетске академске заједнице дужни су да избегавају сукоб интереса.

Сукоб интереса је ситуација у којој приватни интерес члана универзитетске академске заједнице или приватни интерес са њим повезаног лица утиче или може да утиче на законито и непристрасно обављање професионалних обавеза (доношење професионалних одлука или предузимање професионалних радњи) и академских дужности од стране члана универзитетске академске заједнице.

Приватни интерес је било каква корист или погодност за члана универзитетске академске заједнице или са њим повезаног лица.

Повезана лица су лица која се са чланом универзитетске академске заједнице налазе у посебном односу заснованом на браку или ванбрачној заједници, крвном сродству у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, тазбинском сродству закључно са другим степеном сродства, односу заснованом на усвојењу, односу кумства, блиског пријатељства или интимне везе, као и сва друга лица која се према другим основама и околностима могу сматрати интересно повезаним са чланом универзитетске академске заједнице.

Члан 30.

Чланови универзитетске академске заједнице не смеју радњама и активностима које проистичу из обављања њихових професионалних обавеза и академских дужности са собом повезана лица стављати у повлашћен положај у односу на друга лица.

Члан 31.

Чланови универзитетске академске заједнице не смеју да посредно или непосредно забрањују, ометају, ограничавају или било чиме условљавају јавне наступе других чланова универзитетске академске заједнице, односно слободу изражавања на тим наступима.

Члан 32.

Чланови универзитетске академске заједнице који јавно наступају у име Универзитета дужни су да у јавност износе ставове Универзитета, у складу са највишим етичким и професионалним стандардима.

Члан 33.

Процена успешности остваривања професионалних обавеза и професионалне компетенције члана универзитетске академске заједнице мора да буде објективна, непристрасна и утемељена на унапред утврђеним и транспарентним критеријумима.

Члан универзитетске академске заједнице дужан је да процене о условима за професионално напредовање других чланова заснива искључиво на критеријумима који су релевантни за вршење професионалних обавеза, односно на показаној стручности, таленту и професионалним резултатима.

Недозвољен је сваки облик дискриминације у поступку вредновања услова професионалног напредовања, као и у самом поступку напредовања.

Сви чланови универзитетске академске заједнице имају једнаке услове за напредовање на основу процене испуњености професионалних обавеза.

IV

ПОСТУПАК, ОРГАНИ И ТЕЛА ЗА ВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА УТВРЂИВАЊА НЕАКАДЕМСКОГ ПОНАШАЊА

Члан 34.

Поступак утврђивања неакадемског понашања примењује се на плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање, као и на остале повреде академског интегритета предвиђене овим кодексом.

Мере изречене за неакадемско понашање не ослобађају учиниоца евентуалне одговорности по законским прописима о заштити ауторских права и права интелектуалне својине, као и по другим основима.

Члан 35.

У поступку утврђивања неакадемског понашања учествују:

1. етичка комисија коју је дужан да образује сваки факултет у саставу Универзитета;

2. наставно-научно веће факултета/наставно уметничко научно веће факултета (у даљем тексту: веће факултета), односно Сенат Универзитета када се ради о запосленима у Секретаријату Универзитета, односно органу пословођења факултета;
3. стручна комисија, коју, на предлог етичке комисије, односно етичког одбора, формира веће факултета, односно Сенат Универзитета ради утврђивања чињеничног стања и давања предлога за даље поступање;
4. декан, односно ректор, који су дужни да се старају о спровођењу поступка утврђивања неакадемског понашања у роковима предвиђеним овим кодексом;
5. етички одбор поступа као другостепени орган за професионалну етику, односно поступа као првостепени орган када се ради о запосленима у Секретаријату Универзитета односно органу пословођења факултета, на начин и по поступку који је истоветан раду етичке комисије предвиђене овим кодексом.

Сви учесници у поступку утврђивања неакадемског понашања дужни су да поштују етичке стандарде, предвиђене овим кодексом, а у случају повреде тих стандарда подлежу мерама прописаним за повреду овог кодекса.

Члан 36.

Поступак за утврђивање повреде Кодекса је бесплатан, а свака странка сноси своје трошкове.

Члановима етичких комисија и другостепеног органа за професионалну етику, Универзитет, односно факултет, обезбеђује правну помоћ и сноси трошкове поступка уколико против њих буде покренут поступак у вези са чланством, активностима и иступањем у тим телима.

Члан 37.

Захтев за утврђивање неакадемског понашања (у даљем тексту: захтев) могу поднети запослени на Универзитету или другој високошколској установи, студенти и друга физичка лица (у даљем тексту: акузатори), као и органи и тела Универзитета и других високошколских установа и научноистраживачких организација, када постоји основана сумња да је рад другог лица настао као резултат неког од облика неакадемског понашања.

Захтев мора бити образложен и мора да садржи доказе који указују на неакадемско понашање.

Захтев мора да садржи личне податке и потпис подносиоца захтева, с тим да су ти подаци поверљиви, уколико подносилац то затражи.

Захтев се подноси етичкој комисији матичне установе у којој је лице против кога се подноси захтев запослено или је било запослено, завршило студије, односно одбранило рад (у даљем тексту: матична установа).

Захтев се подноси етичком одбору уколико је лице против кога се подноси захтев орган пословођења факултета односно запослено или било запослено у Секретаријату Универзитета.

Непотпун и неуредан захтев вратиће се подносиоцу и одредити рок од 8 (осам) дана од дана пријема за отклањање недостатака.

Уколико се у остављеном року не отклоне недостаци, решењем ће се одбацити захтев.

Захтев по којем није могуће поступати због ненадлежности одбацује се решењем.

Решење се доставља подносиоцу захтева.

Члан 38.

У случају коауторства наставно-научних радника из две установе или већег броја установа, поступак се спроводи у високошколској установи која остварује већи удео у средствима којима се финансира пројекат у оквиру којег је настао рад чији је интегритет предмет поступка, а ако рад није резултат пројекта, у установи коју, између инволвираних, по хитном поступку одреди Ректорски савет КОНУС-а.

Члан 39.

Ако је захтев уредан, етичка комисија у року од осам дана од дана његовог пријема доставља захтев лицу против кога је поступак покренут, ради писаног изјашњења у року од наредних 15 (петнаест) дана. Достављање је могуће и путем електронске поште.

Уколико Етичка комисија закључи да лице против кога је поступак покренут избегава да прими захтев, односно да се о њему изјасни, донеће, у року не краћем од 25 (двадесет пет) и не дужем од 30 (тридесет) дана од дана када јој је захтев достављен, закључак да постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања.

Члан 40.

У случају да је сумња на постојање неакадемског понашања неоснована, захтев се одбија. Етичка комисија у процесу одбијања је дужна да размотри да ли одбијена пријава садржи елементе лажне, односно шиканирајуће пријаве и ако процени да за то постоји сумња, може да покрене поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

Члан 41.

Уколико постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања, у року од осам дана од дана пријема писаног изјашњења, односно од доношења закључка у случају недостављања писаног изјашњења, етичка комисија доставља захтев већу факултета да образује стручну комисију.

Етичка комисија

Члан 42.

Председника и чланове Етичке комисије именује веће факултета, на предлог декана, уз консултације са катедрама, одсецима и департаманима.

Етичка комисија има најмање 5 (пет) чланова, од којих су најмање 3 (три) из реда наставног особља, 1 (један) студент и један запослени у стручној служби. За сваког члана комисије именује се заменик.

Етичка комисија има секретара кога именује декан. Секретар врши стручно-административне послове за потребе Етичке комисије.

Мандат чланова Етичке комисије траје 4 (четири) године и они могу бити поново именовани. Мандат представника студената траје 1 (једну) годину.

Сходно члану 37. став 4. Етичка комисија даје мишљење поводом захтева за утврђивање повреде овог кодекса.

Састав и рад Етичке комисије ближе се уређују општим актима факултета, Правилником о раду Етичке комисије и Етичког одбора о академском интегритету Универзитета у Приштини и овим кодексом.

Етички одбор

Члан 43.

Чланове Етичког одбора именује Сенат Универзитета на предлог ректора.

Етички одбор има 7 (седам) чланова, од којих су 5 (пет) из реда наставника и то по 1 (један) из сваког поља наука, 1 (један) из реда студената, 1 (један) из реда запослених у стручној служби. За сваког члана Етичког одбора именује се заменик.

Етички одбор има секретара кога именује ректор. Секретар врши стручно-административне послове за потребе Етичког одбора.

Мандат чланова Етичког одбора траје 4 (четири) године и они могу бити поново именовани. Мандат представника студената траје 1 (једну) годину.

Етички одбор одлучује већином гласова укупног броја чланова.

Етички одбор даје мишљења поводом правних лекова у другостепеном поступку за утврђивање повреде Кодекса.

Сходно члану 37. став 5. Етички одбор даје мишљење поводом захтева за утврђивање повреде овог кодекса.

Састав и рад Етичког одбора ближе се уређују општим актима Универзитета, Правилником о раду Етичке комисије и Етичког одбора о академском интегритету Универзитета у Приштини и овим кодексом.

Стручна комисија**Члан 44.**

Стручна комисија има 4 (четри) члана, од којих:

1. 2 (два) члана из одговарајуће научне области, које именује веће факултета, односно Сенат Универзитета у поступцима када је поступак покренут против органа пословођења факултета, односно запослених у Секретаријату Универзитета;
2. 1 (један) члан кога именује ректор Универзитета, на предлог Сената Универзитета, а који није запослен у матичној установи;
3. 1 (један) члан кога именује Национални савет за високо образовање, а који није запослен у матичној установи.

На првој наредној седници, већа факултета, односно Сенат Универзитета, дужни су да констатују образовање стручне комисије, да именују 2 (два) њена члана и да упуте захтеве органу пословођења Универзитета и Националном савету за високо образовање да именују по 1 (једног) члана стручне комисије.

Универзитет и Национални савет за високо образовање дужни су да именују по једног члана стручне комисије у року од 30 (тридесет) дана од дана пријема захтева матичне установе, о чему обавештавају орган пословођења матичне установе.

Стручна комисија сматраће се образованом 2 (два) дана након примијема обавештења, од стране органа пословођења матичне установе, о именовану екстерних чланова стручне комисије.

Члан стручне комисије не сме се налазити у сукобу интереса.

Декан матичне установе, односно ректор Универзитета дужни су да одмах донесу решење о образовању и саставу стручне комисије и да га доставе њеним члановима.

У саставу стручне комисије не могу да буду наставници или истраживачи који су претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и комисије за одбрану, потписници званичних извештаја, као ни акузатор.

Члан 45.

Стручна комисија може вршити процену оригиналности непосредним упоређивањем или узимајући у обзир резултате софтверске анализе, уколико оцени да је то потребно, као и друге методе и стандарде, сходно специфичности научне области (увид у истраживачку документацију, као и увид у прикупљену, односно коришћену грађу и сл.).

Стручна комисија може да затражи мишљење и од ментора, чланова комисије за оцену и комисије за одбрану, рецензента, одговарајућег стручног органа високошколске установе и других стручних лица и тела.

Члан 46.

Стручна комисија у року од 60 (шездесет) дана од дана образовања доставља Етичкој комисији, односно Етичком одбору (када поступа у првостепеном поступку) образложено стручно мишљење. На образложени предлог стручне комисије, овај рок у изузетним случајевима може бити продужен за додатних 30 дана. У ове рокове не рачуна се период између 15. јула и 20. августа.

Стручна комисија може, у свакој фази свога рада, да органу пословођења матичне установе упутити образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Члан 47.

На основу стручног мишљења Стручне комисије и писаног изјашњења лица за које постоји основана сумња да се неакадемски понашало, Етичка комисија, односно Етички одбор (када поступа у првостепеном поступку) у року од 15 (петнаест) дана од дана достављања стручног мишљења саставља извештај са мишљењем и доставља га органу пословођења матичне установе.

Етичка комисија може органу пословођења матичне установе упутити образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Етички одбор (када поступа у првостепеном поступку) може органу управљања матичне установе упутити образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Члан 48.

Уколико утврди постојање неакадемског понашања, Етичка комисија, односно Етички одбор може у оквиру извештаја предложити и да мере за повреду Кодекса буду изречене ментору, рецензентима и члановима комисија за писање извештаја о наставном и научноистраживачком раду.

Уколико Етичка комисија, односно Етички одбор утврди да није било повреде академског интегритета, и да се пријава претежно заснива на неистинитим наводима, односно да садржи шиканирајуће елементе, покренуће поступак утврђивања одговорности акузатора.

Члан 49.

Извештај Етичке комисије, односно Етичког одбора, орган пословођења матичне установе одмах доставља већу факултета, односно Сенату Универзитета, ради одлучивања.

Веће факултета, односно Сенат Универзитета, доноси одлуку по извештају Етичке комисије, односно Етичког одбора на првој наредној седници.

На основу одлуке већа факултета, односно Сената Универзитета којом је утврђено неакадемско понашање, декан матичне установе, односно ректор у року од 15 (петнаест) дана изриче меру за повреду Кодекса.

Изрицање мера представља израз неслагања универзитетске академске заједнице са недопуштеним понашањем из Кодекса, као друштвено неприхватљивим поступањем. Мере имају првенствено за циљ безусловно ограђивање Универзитета и факултета од наведеног понашања, као и упућивање поруке најширој јавности да су такви облици понашања непримерени члановима универзитетске академске заједнице.

Повреду академског интегритета не представљају радње, проистекле из грешке иза које стоје часне намере, а која је довела до занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата. Постојање грешке иза које стоје часне намере и занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата мора бити образложено у извештају Етичке комисије, односно Етичког одбора.

V

МЕРЕ ЗА ПОВРЕДУ КОДЕКСА

Члан 50.

За повреду Кодекса изричу се:

1. мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања;
2. мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања.

Члан 51.

Мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања су:

1. Оглашавање дипломе о стеченом научном називу доктора наука ништавом у случају коначне одлуке којом је утврђено да докторска дисертација није резултат оригиналног научног рада. Даном оглашавања ништавости дипломе о стеченом научном називу доктора наука, лицу чија је диплома оглашена ништавом престају права и обавезе проистекле по основу стицања дипломе која је поништена. Сходан поступак примењује се и у односу на магистарску тезу, мастер рад или дипломски рад.
2. Одузимање наставничког, односно сарадничког звања у случају ако се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао услове прописане законом, односно ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања. Поступак одузимања звања покреће ректор, а спроводи се на начин који је предвиђен за стицање звања.

Коначна одлука о мери за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања објављује се на седници Сената и Савета Универзитета, већа и савета факултета, као и на интернет страницама Универзитета и факултета.

Члан 52.

Мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања су:

1. опомена;
2. јавна опомена;
3. јавна осуда.

Облик мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања одређује се у зависности од тежине учињене повреде, штете која је нанета угледу факултета, односно Универзитета, активности које је учинилац предложио да ће предузети у сврху отклањања последица повреда Кодекса и процене да ће изречена мера довољно утицати на њега да убудуће не врши повреде Кодекса. О облику мере за повреду Кодекса у виду мање повреде или немарног односа према обавези коректног академског понашања одлучује веће факултета, односно Сенат Универзитета. Одлука мора садржати образложење због чега се одређено понашање сматра мањом повредом или немарним односом, а не неакадемским понашањем које повлачи мере из члана 51. овог кодекса.

Опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса у виду писаног упозорења, без објављивања, и уноси се у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници већа и савета факултета и Сената Универзитета и уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна осуда изриче се учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Сената и Савета Универзитета, на већа и савету факултета као и на интернет страницама Универзитета и факултета, а уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена и јавна осуда објављују се одмах по коначности одлуке којом су изречене.

Члан 53.

Лице против којег је изречена мера и подносилац захтева могу у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема одлуке поднети жалбу Етичком одбору као другостепеном органу за професионалну етику.

Приликом разматрања жалбе, Етички одбор може да затражи и додатна објашњења од свих учесника у поступку и других стручних лица.

У року од 60 (шездесет) дана од дана пријема жалбе, Етички одбор доноси одлуку којом потврђује или преиначује првостепену одлуку, или је поништава и враћа на поновно одлучивање.

Одлука Етичког одбора доставља се жалиоцу, матичној установи и Националном савету за високо образовање.

Одлука Етичког одбора је коначна.

Члан 54

Лице против којег је Етички одбор изрекао меру у првом степену може у року од 15 дана од дана пријема одлуке поднети жалбу Сенату Универзитета као другостепеном органу за професионалну етику.

Приликом разматрања жалбе, Сенат Универзитета може да затражи и додатна објашњења од свих учесника у поступку и других стручних лица.

У року од 60 (шездесет) дана од дана пријема жалбе, Сенат Универзитета доноси одлуку којом потврђује или преиначује првостепену одлуку, или је поништава и враћа на поновно одлучивање.

Одлука Сената Универзитета доставља се жалиоцу, матичној установи и Националном савету за високо образовање.

Одлука Сената Универзитета је коначна.

Члан 55.

Факултет односно Универзитет је дужан да коначну одлуку којом се изриче мера за повреду Кодекса у року од осам дана од дана коначности проследи Националном савету за високо образовање.

Члан 56.

У случају појављивања нових чињеница које су од значаја за доношење одлуке, а које нису биле познате док је вођен поступак утврђивања неакадемског понашања, Етичка комисија матичне установе може, по подношењу образложеног захтева или на сопствену иницијативу, покренути обнову тога поступка.

VI

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 57.

Кодекс о академском интегритету на Универзитету у Приштини обједињује норме о професионалној етици на Универзитету у Приштини, а примењују се и на све започете поступке и накнадно откривене случајеве неакадемског понашања.

Члан 58.

Универзитет објављује Кодекс на свом сајту и о томе информисе Национални савет за високо образовање у року предвиђеном у ставу 6. овог члана.

Кодекс ступа на снагу 8 (осмог) дана од дана објављивања на сајту Универзитета, а примењује се у складу с одредбом члана 57. овог кодекса.

Факултети Универзитета дужни су да донесу кодексе урађене у складу с Основама за Кодекс о академском интегритету на високошколским установама у

